

- 5) Moet onder omstandigheden als die in het hoofdgeding, wanneer bij besluit nr. 73 van de raad van bestuur van de BNB van 20 juni 2014 alle betalingen en handel zijn stopgezet en de depositohouders in de periode van 20 juni 2014 tot 6 november 2014 geen verzoek tot uitbetaling konden doen en evenmin toegang tot hun deposito's hadden, ervan worden uitgegaan dat alle gegarandeerde deposito's van onbepaalde duur (waarover zonder aankondiging beschikt kan worden en die op verzoek direct moeten worden uitbetaald) in de zin van artikel 1, lid 3 onder i), van richtlijn 94/19 niet-beschikbaar waren, of houdt de voorwaarde van een deposito „dat verschuldigd en betaalbaar is maar door een kredietinstelling niet [...] betaald is” in dat de depositohouders van de kredietinstelling betaling (door verzoek of sommatie) moeten hebben verlangd, zonder dat daaraan gevolg werd gegeven?
- 6) Moeten artikel 1, lid 3, onder i), van richtlijn 94/19 en overweging 8 van richtlijn 2009/14 ⁽²⁾ aldus worden uitgelegd dat de discretionaire bevoegdheid van de „daartoe aangewezen bevoegde autoriteit” bij de beoordeling overeenkomstig artikel 1, lid 3, onder i), in elk geval wordt beperkt door de termijn van onder i), tweede volzin, van deze bepaling of staan zij in verband met het doel van het bijzonder toezicht zoals dat overeenkomstig artikel 115 ZKI is neergelegd toe dat de deposito's langer dan in de richtlijn is voorzien, niet-beschikbaar blijven?
- 7) Hebben de artikelen 1, lid 3, onder i), en 10, lid 1, van richtlijn 94/19 rechtstreekse werking en geven zij de houders van deposito's bij een bank die bij een depositogarantiestelsel is aangesloten, behalve een recht op schadevergoeding op grond van dit stelsel tot het bedrag overeenkomstig artikel 7, lid 1, van richtlijn 94/19, ook het recht de staat wegens schending van het Unierecht aansprakelijk te stellen, doordat zij tegen de autoriteit die de niet-beschikbaarheid van de deposito's moest vaststellen een vordering instellen tot vergoeding van de schade, die is geleden door de te late uitbetaling van het gegarandeerde depositobedrag, wanneer het besluit overeenkomstig artikel 1, lid 3, onder i), na het verstrijken van de in de richtlijn neergelegde termijn van vijf dagen werd genomen en deze vertraging te wijten is aan een door deze autoriteit vastgestelde saneringsmaatregel die de bank moet beschermen tegen insolventie, of staan zij onder omstandigheden als die in het hoofdgeding een nationale regeling toe zoals neergelegd in artikel 79, lid 8, ZKI, volgens welke de BNB, haar organen, en de door haar gemachtigde personen alleen dan aansprakelijk zijn voor de bij de uitoefening van hun toezichthoudende werkzaamheden ontstane schade, wanneer deze opzettelijk is veroorzaakt?
- 8) Levert een schending van het Unierecht die erin bestaat dat „de daartoe aangewezen bevoegde autoriteit” geen besluit overeenkomstig artikel 1, lid 3, onder i), van richtlijn 94/19 heeft genomen, een „voldoende gekwalificeerde schending” op, die door instelling van een rechtsvordering tegen de toezichthoudende autoriteiten kan leiden tot de aansprakelijkheid van een lidstaat voor schade, en zo ja, welke voorwaarden gelden daarvoor en zijn daarbij de volgende omstandigheden van belang: a) dat het Fond za garantirane na vlogovete v bankite [FGVB, Garantiefonds voor deposito's] niet over voldoende middelen beschikte om alle gegarandeerde deposito's te kunnen dekken; b) dat in de periode waarin de betalingen waren stopgezet, de kredietinstelling onder bijzonder toezicht is geplaatst om haar tegen insolventie te beschermen; c) dat het deposito van verzoekende partij is uitbetaald, nadat de BNB de nutteloosheid van de saneringsmaatregelen had vastgesteld, en d) dat het deposito van de verzoekende partij met de renteopbrengst, berekend over de periode van 20 juni 2014 tot en met 6 november 2014, is uitbetaald?

⁽¹⁾ Richtlijn 94/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 1994 inzake de depositogarantiestelsels (PB 1994, L 135, blz. 5).

⁽²⁾ Richtlijn 2009/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 tot wijziging van richtlijn 94/19/EG inzake de depositogarantiestelsels wat dekking en uitbetalingstermijn betreft (PB 2009, L 68, blz. 3).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de cour d'appel de Versailles (Frankrijk) op
17 november 2016 — Green Yellow Canet en Roussillon SNC/Enedis, SA**

(Zaak C-583/16)

(2017/C 038/13)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour d'appel de Versailles

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Green Yellow Canet en Roussillon SNC

Verwerende partij: Enedis, SA

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 107, lid 1, VWEU aldus worden uitgelegd dat de regeling van verplichte afname van de elektriciteit die is opgewekt door installaties die gebruikmaken van zonne-energie, tegen een hogere prijs dan de marktprijs, en die wordt gefinancierd door de eindverbruikers van elektriciteit, zoals deze regeling voortvloeit uit de ministeriële besluiten van 10 juli 2006 (JORF nr. 171 van 26 juli 2006, blz. 11133) en 12 januari 2010 (JORF nr. 11 van 14 januari 2010, blz. 727) tot vaststelling van de voorwaarden voor de afname van die elektriciteit, gelezen in samenhang met wet nr. 2000-108 van 10 februari 2000 tot modernisering en ontwikkeling van de openbare dienst van elektriciteitsverzorging, decreet nr. 2000-1196 van 6 december 2000 en decreet nr. 2001-410 van 10 mei 2001, als staatssteun moet worden aangemerkt?
- 2) Zo dat het geval is, moet artikel 108, lid 3, VWEU dan aldus worden uitgelegd dat het achterwege blijven van de voorafgaande aanmelding van die regeling bij de Europese Commissie de geldigheid aantast van voormelde besluiten waarbij de litigieuze steunmaatregel ten uitvoer is gelegd?

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de cour d'appel de Versailles (Frankrijk) op 17 november 2016 — Green Yellow Hyères Sup SNC/Enedis, SA

(Zaak C-584/16)

(2017/C 038/14)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour d'appel de Versailles

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Green Yellow Hyères Sup SNC

Verwerende partij: Enedis, SA

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 107, lid 1, VWEU aldus worden uitgelegd dat de regeling van verplichte afname van de elektriciteit die is opgewekt door installaties die gebruikmaken van zonne-energie, tegen een hogere prijs dan de marktprijs, en die wordt gefinancierd door de eindverbruikers van elektriciteit, zoals deze regeling voortvloeit uit de ministeriële besluiten van 10 juli 2006 (JORF nr. 171 van 26 juli 2006, blz. 11133) en 12 januari 2010 (JORF nr. 11 van 14 januari 2010, blz. 727) tot vaststelling van de voorwaarden voor de afname van die elektriciteit, gelezen in samenhang met wet nr. 2000-108 van 10 februari 2000 tot modernisering en ontwikkeling van de openbare dienst van elektriciteitsverzorging, decreet nr. 2000-1196 van 6 december 2000 en decreet nr. 2001-410 van 10 mei 2001, als staatssteun moet worden aangemerkt?
- 2) Zo dat het geval is, moet artikel 108, lid 3, VWEU dan aldus worden uitgelegd dat het achterwege blijven van de voorafgaande aanmelding van die regeling bij de Europese Commissie de geldigheid aantast van voormelde besluiten waarbij de litigieuze steunmaatregel ten uitvoer is gelegd?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Oostenrijk) op 21 november 2016 — Mario Alexander Filippi e.a.

(Zaak C-589/16)

(2017/C 038/15)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich